

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องพัฒนาทุก ๆ ด้าน เพื่อให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ในโลกพร้อมทั้งยังเป็นการปรับสภาพการณ์ต่าง ๆ ในประเทศเพื่อให้เหมาะสมสามารถเข้ากับการพัฒนาของเทคโนโลยีและวิชาการแขนงต่าง ๆ ที่กำลังเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วได้ ซึ่งการที่ประเทศจะพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น สิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้ก็คือ การศึกษาซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา การสาธารณสุข และการคมนาคม เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าของนานาประเทศ และสอดคล้องกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในการพัฒนาประเทศด้านกำลังคน นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด การที่จะได้ทรัพยากรด้านกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถนั้น ย่อมได้มาจากการศึกษาอบรม (สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510-2514 : 12) ดังที่ จรูญ แจ่มเจริญ (2500 : 1 อ้างถึงใน ประเสริฐ สุขนิวัฒน์) ได้กล่าวไว้ว่า

การศึกษาคือ การช่วยให้พลเมืองของประเทศทั้งชายและหญิงสามารถดำรงชีวิตอยู่ด้วยความสุขตามสภาพสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมวัฒนธรรมและสนับสนุนให้เกิดความก้าวหน้าในด้านสังคมและเศรษฐกิจ อันเป็นแนวทางนำมาซึ่งมูลเหตุที่จะทำให้ประชาชนเหล่านี้อาศัยอยู่ในโลกปัจจุบัน และอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข

นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ และ สุจริต เพียรชอบ (2523 : 6) ได้กล่าวว่า "การพัฒนาเยาวชนเป็นการพัฒนาประเทศอย่างหนึ่ง การพัฒนาเยาวชนเป็นทางการของไทยเราที่สำคัญก็คือ การจัดการศึกษาให้เยาวชนได้รับการศึกษาจากโรงเรียนโดยตรง" และ ฮาร์บิสัน (Harbison 1964 : 60-61 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ มหิพันธ์) ยังได้เน้นถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ว่า

การศึกษาเป็นการลงทุนของชาติ และเป็นการลงทุนที่มีค่าที่สุดในบรรดาทุนทั้งหลาย คือ ทุนที่ลงไปของคนโดยรัฐบาลจะต้องให้พลเมืองของประเทศได้รับการศึกษา เพื่อปรับปรุงชีวิตหรือเพิ่มพูนเสรีภาพ ความภูมิใจและดำรงไว้ซึ่งค่าของความเป็นคน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การศึกษาจึงเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศและประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายต่างก็เน้นทางด้านคุณภาพของการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ (วิจิตร ศรีสอาน 2513 : 29) คุณภาพของการศึกษาที่จะก่อให้เกิดผลดีและเป็นไปตามแนวทางที่วางไว้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยครูเป็นกำลังสำคัญ (บุญถิ่น อัตถากร และ รัตนา ตันบุญเต็ก 2503 : 3 อ้างถึงใน ประเสริฐ สุขฉวีวัฒน์) ครูที่กล่าวนี้ได้แก่ครูทุกสาขาวิชาที่สอนอยู่ตามระดับชั้นต่าง ๆ เพราะครูเป็นผู้ที่มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการอบรมสั่งสอน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีความรู้ เป็นประโยชน์ต่อสังคมและต่อการพัฒนาประเทศด้วย

วิชาพลศึกษาเป็นองค์หนึ่งของการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการศึกษานักเรียนในทุกระดับเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากเป้าหมายอันสำคัญที่สุดของการให้การศึกษา ก็คือ การพัฒนาคนหรือตัวเด็ก เพื่อให้เจริญเติบโตเต็มที่ทุกด้านคือ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม (สวัสดิ์ สุวรรณอักษร 2523 : 8) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็เป็นลักษณะที่สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา กล่าวคือวิชาพลศึกษาคือ การศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างกับวิชาอื่นบ้างก็ตรงที่วิธีการและสื่อที่นำมาใช้คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2512 : 10) และวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาตัวบุคคลเพื่อการพัฒนาประเทศ ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของบุญสม มาร์ติน (2513 : 8) ที่ว่า

การพัฒนากำลังคนนั้นนับว่าเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาประเทศ พลังงานทุกสิ่งทุกอย่างที่จะกระทำสิ่งใดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นก็หมายถึงคนจะต้องมีพละกำลัง สมบูรณ์ แข็งแรง เมื่อพิจารณาถึงสิ่งที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรงปราศจากภัยไข้เจ็บมีความอดทนก็มีอย่างหนึ่งคือ พละกำลัง

เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่บุคลิกภาพดี มีพละนาถมีสมบูรณ มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา มีคุณธรรม มีความสามัคคี มีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ ตลอดจนช่วยให้บุคคลนั้นสามารถดำรงชีวิตรวมอยู่ในสังคมได้อย่างดี และมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 2520 : 81) ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้วางหลักสูตรและจัดสอนวิชาพลศึกษาขึ้นในโรงเรียนเพื่อให้บรรลุผลดังกล่าวข้างต้น

การจัดสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนถือว่า เป็นหัวใจที่สำคัญของการจัดโครงการพลศึกษาในโรงเรียนซึ่ง เป็นการวางรากฐานทางพลศึกษาที่สำคัญยิ่งในชีวิตของเด็ก (ฟอง เกิดแก้ว และคณะ 2515 : 75) และการจัดการสอนพลศึกษาในโรงเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนบริหารงาน เพราะการวางแผนบริหารงานคือ กระบวนการที่เกี่ยวกับการเตรียมการกระทำในอนาคตเพื่อจะให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้โดยวิธีการที่ดีที่สุด (ฟอง เกิดแก้ว และคณะ 2515 : 68) ความสำคัญของการวางแผนงานนับว่ามีความสำคัญต่อระบบของการบริหารงานอย่างยิ่ง และการบริหารงานงานที่ดีนั้น วิทยุ สาธร (2518 : 5) ได้กล่าวว่า

การบริหารงานที่ดีนั้นจะต้องถือว่าบุคคลเป็นหัวใจของผู้บริหาร เพราะความสำเร็จของงานนั้นขึ้นอยู่กับคน บรรดาสิ่งก่อสร้าง อาคาร สถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ และการเงิน แม้จะสมบูรณ์สักเพียงใดก็จักจะไม่มีความหมายเลย ถ้าคนที่จะใช้สิ่งเหล่านี้ไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะใช้หรือขาดขวัญ ขาดกำลังใจที่จะร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน

ในทำนองเดียวกัน การจัดบริหารงานทางด้านพลศึกษาที่จะก่อให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพนั้นย่อมต้องอาศัยบุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกัน บุคลากรที่เป็นปัจจัยสำคัญดังกล่าวก็คือ ครูพลศึกษา ซึ่ง บุชเชอร์ (Bucher 1968 : 592) ได้กล่าวว่า

ครูพลศึกษาคือครูที่ทำหน้าที่เหมือนกับครูอื่น ๆ ที่มีหน้าที่อบรมและสั่งสอนให้ความรู้แก่นักเรียน แต่ครูพลศึกษายังต้องรับภาระนอกเหนือออกไปจากนั้นอีก คือ จะต้องช่วยให้นักเรียนมีความเจริญเติบโตและพัฒนาทักษะทางกาย ทางกีฬา ความอดทน ความกระตือรือร้น มนุษยสัมพันธ์ และการเป็นผู้นำ

ดังนั้นครูพลศึกษาจึง เป็นบุคคลที่จะต้องอบรมสั่งสอนและปลูกฝังทัศนคติที่ดีทางด้านพลศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม อันจะเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ แต่การที่ครูพลศึกษาจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลดีนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง และปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการทำงานของครูก็คือ ขวัญในการปฏิบัติงานและในเรื่องที่เกี่ยวกับขวัญในการปฏิบัติงานนี้ เดวิส (Davis 1951 : 578-579) ได้กล่าวไว้ว่า

ถ้าขวัญในการปฏิบัติงานของคณาจารย์ (High Morale) สมาชิกจะมีความสนใจและศรัทธาเชื่อมั่นในองค์การ เป็นอย่างมาก มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือแก่ผู้บังคับบัญชาด้วยความเต็มใจ มีความเสียสละและรับมอบงานอย่างเต็มความสามารถ มีการเข้าพบผู้บังคับบัญชาเพื่อปรึกษาเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวบ่อยครั้ง ในด้านการปฏิบัติงานก็มีปริมาณงานสูง และมีประสิทธิภาพโดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อย มีข้อพิพาทหรือเรียกร้องจากคนทำงานน้อยมาก สมาชิกมีความซื่อตรงต่อผู้บังคับบัญชาและต่อองค์การ ถ้าขวัญในการปฏิบัติงานของคณาจารย์ (Low Morale) สมาชิกจะไม่ชอบการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาไม่มีความเชื่อมั่นในวัตถุประสงค์ขององค์การ มีความรู้สึกว่าถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ไม่ได้รับสิทธิที่พวกเขาควรจะได้รับ มีความรู้สึกท้อแท้และยุ่งยากใจ

นอกจากนี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับขวัญในการปฏิบัติงาน พน์ส หันนากินท์ (2524 : 111) ได้กล่าวไว้ว่า

ในการทำงานใด ๆ ก็ตามเราจะเห็นได้ว่าเมื่อเราเต็มใจทำงานก็จะรู้สึกเพลิดเพลินในการทำงาน แทนที่จะเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายที่จะต้องทำเพื่อแลก เปลี่ยนกับค่าตอบแทน กลับกลายเป็นของสนุกและสร้างความเพลิดเพลินให้ผู้ปฏิบัติงาน ไม่ยอมให้เกิดความบกพร่องขึ้นในการทำงาน ผลงานจึงเป็นไปอย่างสมบูรณ์เท่าที่สติปัญญา ความรู้ และความสามารถของตนเองจะอำนวยให้เป็นไป ตรงกันข้ามถ้าหากเราต้องทำงานโดยจะมีความรู้สึกว่าจะต้องทำเพราะถูกบังคับ ขาดน้ำใจที่จะทำงาน ผลงานที่ได้ก็เทียบเท่ากับที่ได้รับคำสั่ง เป็นอย่างมาก และโดยปกติก็มักจะได้น้อยกว่าที่สั่ง

ในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาก็เช่นเดียวกัน ถ้าครูพลศึกษามีขวัญในการปฏิบัติงานสูง จะทำให้มีความพึงพอใจในงาน เป็นคนรักงานและศรัทธาในอาชีพของงาน มีความขยันกระตือรือร้นในการทำงาน ไม่ทิ้งงานและหน้าที่การสอน ก็จะได้ผลดีมีประสิทธิภาพสูง วิชาพลศึกษาก็จะมีคุณค่าต่อการพัฒนาในตัวผู้เรียนตรงตามความมุ่งหมายของวิชาและแผนการศึกษาชาติ

ในทางตรงกันข้ามถ้าครูพลศึกษามีขวัญในการปฏิบัติงานต่ำ แม้จะได้ครูพลศึกษาที่มีความสามารถสูง แต่ขาดขวัญและกำลังใจ มีความเบื่อหน่ายต่อการปฏิบัติงานแล้ว ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานย่อมลดลง ความตั้งใจที่จะอบรมสั่งสอนนักเรียนให้มีคุณภาพสูงย่อมด้อยลงไปด้วย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา แต่เท่าที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคนั้นมีมากมาย และมีปัญหาที่คล้ายคลึงกัน ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524 : จ) สุรพล ศรีพลประพันธ์ (2525 : จ) และ พีชเรข ทิริยหะพันธ์ (2526 : ง) ซึ่งพอสรุปได้คือ ขาดงบประมาณ ผู้บริหารไม่สนับสนุน ขาดความร่วมมือภายในโรงเรียน ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้แก่ จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล ประสบปัญหาในด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างไปจากจังหวัดอื่น ๆ เป็นอย่างมาก (ศุภทินี มหัทธินุรินทร์ 2526 : 85) ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2527 : จ) คือ งบประมาณไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาไม่เพียงพอและขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและผู้ปกครองไม่ค่อยเห็นความสำคัญและไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดโปรแกรมพลศึกษา รวมทั้งศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำ สนับสนุนและช่วยเหลือเท่าที่ควร ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอและไม่ครบทุกกิจกรรมที่จัด สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มมีไม่เพียงพอ และอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสม ขาดหนังสือและเอกสารความรู้ทางด้านพลศึกษาสำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม ขาดยานพาหนะ และไม่มีความสะดวกในการเดินทางไปร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน รวมทั้งสภาพภูมิอากาศและฤดูกาล เป็นอุปสรรคต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากว่า 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นบริเวณที่มีลักษณะพิเศษต่างจากบริเวณอื่นของประเทศไทย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เพราะมีชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามอาศัยอยู่ประมาณร้อยละ 73 ของประชากรทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2524 : 21, 25) มีการยึดถือวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีโบราณ เครื่องครัดในลัทธิศาสนา ทำให้มีปัญหากันทั้งในการปกครอง การบริหารและการใช้ภาษาอย่างมาก (ประกิจ ประจันปัจจนิก 2516 : 200) นอกจากนี้ภัยอันเกิดจากขบวนการโจรก่อการร้ายที่มักจะใช้ครูเป็นเครื่องต่อรอง

ตั้งปรากฏเป็นข่าวเสมอมา ทำให้โรงเรียนต้องปิดบ้าง ครูไม่กล้าไปสอนข้าง ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นน่าจะมีผลต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และจะมีผลกระทบต่อนักเรียน กระบวนการเรียนการสอนอย่างมากด้วย และจากการสำรวจของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพทางการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 พบว่า วิชาพลานามัย เขตที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานต่ำสุดคือ เขตการศึกษา 2 ซึ่งได้แก่ จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล (กรมวิชาการ 2526 : 57)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา "ขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้" ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร กับครูพลศึกษา เกี่ยวกับระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้
3. เพื่อเปรียบเทียบขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาระหว่างครูพลศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียน เขตอำเภอกันทรวิชัย กับครูพลศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนนอกเขตอำเภอกันทรวิชัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้น่าจะมีอยู่ในระดับใดระดับหนึ่ง

2. ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับครูพลศึกษา เกี่ยวกับขวัญในการปฏิบัติงานของ ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้แตกต่างกัน

3. ขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียน เขตอำเภอกันนวก เขตอำเภอกันนวก เมืองแตกต่างกัน

ขอบ เขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษา เฉพาะขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เท่านั้น

2. การศึกษาระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะยึดหลักการตามแนวทางทฤษฎีของ เฮอรัช เบออร์ก (Herzberg) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ 10 ปัจจัย คือ

- 2.1 ลักษณะของงาน
- 2.2 สภาพการปฏิบัติงาน
- 2.3 ความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน
- 2.4 ความเจริญก้าวหน้า
- 2.5 เงินเดือนและผลประโยชน์ เกื้อกูล
- 2.6 ความสัมพันธ์อันดีระหว่าง เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา
- 2.7 การได้รับการยอมรับและรู้สึกประสบความสำเร็จ
- 2.8 นโยบายและการบริหารงาน
- 2.9 การบังคับบัญชาและความ เชื่อมั่นในตัวผู้บังคับบัญชา
- 2.10 สถานภาพทางสังคม

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาสามารถวัดได้ด้วยการใช้แบบสอบถาม
2. ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มประชากร เป็นข้อมูลที่ เชื่อถือได้

ความจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถควบคุมความแตกต่างในด้านอายุราชการ ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพทางครอบครัว ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ระดับเงินเดือนที่ได้รับ ซึ่งอาจจะมีผลต่อระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาได้

2. การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด จึงอาจทำให้ไม่สามารถทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่นอกเหนือจากที่มีอยู่ในแบบสอบถาม

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายของคำและข้อความเฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้คำนิยามศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง ขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา คือ ความรู้สึกทางด้านจิตใจหรือทัศนคติของครูพลศึกษาที่เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน

การปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การสอน กิจกรรมพิเศษและหน้าที่ความรับผิดชอบอื่น ๆ ในโรงเรียนของครูพลศึกษา

ผู้บังคับบัญชา หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นหัวหน้าสถานศึกษาแห่งนั้น ๆ

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการสอนวิชาพลศึกษาทั้งที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิพลศึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้

เขตอำเภอเมือง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดหรือ เขตอำเภอเมือง

นอกเขตอำเภอเมือง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในอำเภออื่นที่ไม่ใช่เขต
อำเภอเมือง

4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส
และจังหวัดสตูล

ลักษณะของงาน หมายถึง ลักษณะโดยทั่ว ๆ ไป ได้แก่ ความเหมาะสมกับความรู้
ความสามารถ ความพอดี ความยากง่าย ความน่าสนใจ ตลอดจนความท้าทายให้อยากทำ

สภาพการปฏิบัติงาน หมายถึง สภาพการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องช่วยให้การ
ปฏิบัติงานมีความคล่องตัว ได้แก่ สภาพของที่ทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สถานที่และ
อุปกรณ์การสอน ตลอดจนความมีอิสระในการปฏิบัติงาน

ความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกเชื่อมั่น และศรัทธา
ในวิชาชีพ ความมีชื่อเสียงของหน่วยงาน ตลอดจนความมั่นใจและความปลอดภัยในท้องถิ่นที่
ปฏิบัติงาน

ความเจริญก้าวหน้า หมายถึง โอกาสที่จะได้พัฒนาความรู้ความสามารถการเลื่อนชั้น
เลื่อนตำแหน่ง และเงินเดือนให้สูงขึ้น ตลอดจนการประชุมอบรมทางวิชาการต่าง ๆ

เงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูล หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับประจำ เงินสวัสดิการของ
หน่วยงานรวมถึงค่าตอบแทนต่าง ๆ

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความสัมพันธ์
ระหว่างครูในหมวดวิชาพลศึกษาระหว่างครูพลศึกษากับหัวหน้าสถานศึกษา รวมถึงความสัมพันธ์
ระหว่างครูพลศึกษากับครูในหมวดวิชาอื่น ๆ

การได้รับการยอมรับและรู้สึกประสมผลสำเร็จ หมายถึง การได้รับการยกย่องนับถือ
หรือยอมรับในความรู้ความพอใจในความสำเร็จของตน

นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง การมีส่วนร่วม เสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นในกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของหน่วยงาน ความพอใจในกฎระเบียบและนโยบายของทางราชการและของหน่วยงาน

การบังคับบัญชาและความเชื่อมั่นในตัวผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความศรัทธาและยอมรับนับถือ เพราะเห็นว่าผู้บังคับบัญชาประพฤติปฏิบัติตน เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป มีเหตุผลมีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน

สถานภาพทางสังคม หมายถึง เกียรติของการ เป็นครูพลศึกษาความคั่น เคยกับชุมชน ความมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก ตลอดจนการยอมรับนับถือจากคณะครูและบุคคลทั่วไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยนี้ทำให้ทราบระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องได้ทราบถึงระดับขวัญของครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเห็นความสำคัญต่อการปรับปรุงส่งเสริมขวัญของครูพลศึกษาให้ดีขึ้นอันจะเป็นผลดีแก่การบริหารงานทางด้านพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป
3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงสร้างเสริมขวัญในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง